

Ponowne ustalanie wysokości świadczeń od podstawy wymiaru przeliczonej po dniu 28 lutego 2009 r.

Kwota bazowa obowiązująca od dnia 1 marca 2009 r. ma zastosowanie również do ponownego ustalenia wysokości emerytury lub renty od przeliczonej podstawy jej wymiaru, w myśl art. 110 ustawy emerytalnej.

Zarówno część świadczenia zależna od podstawy wymiaru oraz okresów składkowych i nieskładkowych, jak i część socjalna emerytury lub renty zostanie przeliczona z zastosowaniem kwoty bazowej **2578,26 zł.**, o ile:

- 1) wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury lub renty na podstawie art. 110 ustawy emerytalnej zostanie złożony po dniu 28 lutego 2009 r.,
- 2) wnioskodawca wskaże wynagrodzenia z 10 kolejnych lat kalendarzowych wybranych z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających rok, w którym zgłosił wniosek o przeliczenie świadczenia lub z 20 lat kalendarzowych dowolnie wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przy czym wynagrodzenia te muszą przypadać przynajmniej w części po przyznaniu emerytury lub renty,
- 3) wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia obliczony przy uwzględnieniu w/w wynagrodzeń będzie wyższy od poprzednio obliczonego.

Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia (pkt 3) nie jest wymagany jeśli:

- od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty na podstawie art. 110 ustawy emerytalnej emeryt lub rencista nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub
- okres wymagany do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty przypada w całości po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości tej podstawy wynosi co najmniej 130 %.

Przykład:

Emerytura została przyznana ubezpieczonej od dnia 1 grudnia 2005 r., a jej wysokość obliczono przy zastosowaniu kwoty bazowej 1903,03 zł. Podstawa wymiaru świadczenia została ustalona z uwzględnieniem wynagrodzeń z 10 kolejnych lat kalendarzowych wybranych z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających rok zgłoszenia wniosku o emeryturę, tj. z lat 1995-2004. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia wyniósł 104,28%. Od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia 31 grudnia 2008 r. emerytka była zatrudniona w ramach stosunku pracy, uzyskując wynagrodzenia korzystniejsze od tych, które zostały wcześniej uwzględnione przy ustalaniu wysokości emerytury. W marcu 2009 r. uprawniona złożyła wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury na podstawie art. 110 ustawy emerytalnej, wskazując zarobki z 10 kolejnych lat kalendarzowych wybranych z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających rok, w którym zgłosiła wniosek o przeliczenie świadczenia, tj. z lat 1999 – 2008, częściowo przypadających po przyznaniu emerytury. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia obliczony z uwzględnieniem tych wynagrodzeń wyniósł 114,66%, a więc okazał się wyższy od poprzednio ustalonego. W związku z tym wysokość emerytury (zarówno część świadczenia zależna od podstawy wymiaru oraz okresów składkowych i nieskładkowych, jak i część socjalna), została obliczona przy zastosowaniu kwoty bazowej 2578,26 zł.

Przykład:

Emerytura została przyznana od dnia 1 stycznia 2001 r., a jej wysokość obliczono przy zastosowaniu kwoty bazowej 1540,20 zł. Podstawa wymiaru świadczenia została ustalona z uwzględnieniem wynagrodzeń z 20 lat kalendarzowych dowolnie wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o emeryturę. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia wyniósł 105,67 %.

Ponieważ świadczeniobiorca kontynuował stosunek pracy z pracodawcą, u którego był zatrudniony bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, prawo do tego świadczenia było zawieszane. W marcu 2009 r., w związku uchynieniem od dnia 8 stycznia 2009 r. art. 103 ust. 2a ustawy emerytalnej, uprawniony zgłosił wniosek o podjęcie wypłaty emerytury. Jednocześnie wnioskował o ponowne ustalenie wysokości świadczenia na podstawie art. 110 ustawy emerytalnej, przedkładając zarobki z 10 kolejnych lat kalendarzowych wybranych z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających rok, w którym

zgłosił wniosek o przeliczenie świadczenia, tj. z lat 1999 – 2008. Ponieważ zarobki te przypadały w części po przyznaniu emerytury, a prawo do emerytury, od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne jej ustalenie, było zawieszona, wysokość emerytury (zarówno część świadczenia zależna od podstawy wymiaru oraz okresów składkowych i nieskładkowych, jak i część socjalna), została obliczona przy zastosowaniu kwoty bazowej 2578,26 zł. Nie miało w tym przypadku znaczenia, że nowo ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wyniósł 104,38% i okazał się niższy od poprzednio obliczonego.

Przykład:

W październiku 1998 r. została przyznana emerytura 60-letniej kobiecie. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia wyniósł 136,76 %. Niedługo po przyznaniu emerytury (od dnia 1 stycznia 1999 r.) uprawniona ponownie podjęła zatrudnienie, kontynuując pracę aż do dnia 31 grudnia 2008 r. W marcu 2009 r. zgłosiła wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury na podstawie art. 110 ustawy emerytalnej, wskazując zarobki z 10 kolejnych lat kalendarzowych wybranych z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających rok, w którym zgłosiła wniosek o przeliczenie świadczenia, tj. z lat 1999 – 2008, w całości przypadających po przyznaniu emerytury. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia obliczony z uwzględnieniem tych wynagrodzeń wyniósł 132,56%, a więc okazał się niższy od poprzednio ustalonego. Ponieważ jednak uprawniona wskazała zarobki przypadające w całości po przyznaniu emerytury, a nowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł co najmniej 130 %, zarówno część świadczenia zależna od podstawy wymiaru oraz okresów składkowych i nieskładkowych, jak i część socjalna emerytury została przeliczona przy zastosowaniu kwoty bazowej 2578,26 zł.